

Posudek konzultanta

na diplomovou práci

Diplomantka: **Iva Bělková**

Téma diplomové práce: **Účastníci sporného řízení**

Předložená diplomová práce je zpracována v rozsahu 50 stran vlastního textu. Součástí práce je seznam odborné literatury, na kterou autorka v textu odkazuje formou poznámek pod čarou, mimoto zpracování práce svědčí o tom, že diplomantka tuto literaturu ovládla a že z ní čerpala. Dále je nutné konstatovat, že autorka práce pracovala vhodně s judikaturou, o kterou opírá své závěry.

Diplomová práce je po formální stránce rozdělena do pěti kapitol, úvodu a závěru. Po formální stránce je práce rozčleněna vhodným způsobem. Jednotlivé části dostatečným způsobem vystihují témata, která patří do problematiky práce. Autorce bych pouze vytkla přílišnou snahu popsat v úvodu a především v obecné kapitole celý civilní proces, což není nutné, resp. by bylo mnohem vhodnější přistoupit přímo ke zvolenému tématu práce.

Po stručném úvodu následuje kapitola obecná, ve které autorka mimo jiné popisuje subjekty civilního procesu. Jak již bylo výše konstatováno, je tato kapitola příliš obecná. Autorka zvolila přístup, kdy považovala za nutné uvést čtenáře do civilního procesu jako takového. To ale není nutné, mnohem vhodnější by bylo uvést čtenáře do problematiky účastenství. V kapitole druhé popsala autorka účastníky řízení, jejich práva, povinnosti a vymezila účastníky sporného řízení a řízení nesporného. Na straně 23 uvedla, že „v žalobě označený účastník má procesní legitimaci podle toho ...“. Nevím přesně, jakou myšlenku chtěla autorka touto větou vyjádřit. Způsobnost být účastníkem řízení a procesní způsobilost účastníků řízení vymezuje diplomantka v kapitole třetí. Tuto kapitolu nazvala „procesní legitimace“, možná by bylo vhodnější ji nazvat „předpoklady účastenství“. Pojem „procesní legitimace“ vykládá civilní procesní právo jiným způsobem, než jak diplomantka uvádí. Následuje kapitola věnovaná formám účastenství, a to jednak společenství účastníků řízení, dále zde autorka popsala hlavní a vedlejší intervenci. V poslední kapitole, kapitole páté, se diplomantka zabývala nápravou nedostatků věcné legitimace, podrobněji se zabývala problematikou přistoupení a záměny účastníků řízení, a neopomenula ani procesní nástupnictví při univerzální a při singulární sukcesi. V závěru práce autorka shrnula problematiku, kterou se ve své diplomové práci zabývala. V této závěrečné části práce by se dalo očekávat hlubší autorčino zamyšlení nad zvoleným tématem, příp. uvedení vlastních návrhů de lege ferenda.

Jak již bylo v úvodu konstatováno, diplomantka pracovala s odbornou literaturou, na kterou vhodně odkazovala v poznámkách pod čarou. Velmi kladně lze rovněž hodnotit práci autorky s judikaturou, na kterou je v textu odkazováno. Diplomantka o judikaturu opírá své názory, např. na straně 20, 24 a dále. Velmi zdařile je zpracována kapitola o nápravě nedostatků věcné legitimace, která se rovněž vyznačuje prací autorky s judikaturou.

Závěrem lze konstatovat, že předložená diplomová práce, i přes výše uvedené, splňuje jak po stránce obsahové, tak po stránce formální požadavky kladené na tento druh prací, a proto doporučuji její přijetí k ústní obhajobě.

Při ústní obhajobě doporučuji, aby se diplomantka zaměřila na tyto problémy:

1. Vysvětlit pojem, který ve své práci nezmiňuje, a to přesto, že tento pojem k problematice účastenství rozhodně patří - „opověď rozepře“ neboli „litis denuntiatio“,
2. problematika institutu záměny a přistoupení účastníka řízení.

V Praze dne 9. ledna 2008

JUDr. Dita Melicharová, Ph.D.
konzultant